

Може ли законодателят да въведе такова недискриминиращо зачитане на предходни периоди на заетост

а) и с обратно действие (в случая с обнародването на Закона от 27 декември 2011 г., BGBl I 2011/129, с обратно действие от 1 януари 2004 г.) или

б) то важи едва от момента на приемането, съответно обнародването на новите разпоредби за зачитане и повишаване?

3. При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква б):

Трябва ли член 21 от Хартата на основните права във връзка с член 2, параграфи 1 и 2, както и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО да се тълкуват в смисъл, че

а) законодателна схема, която за период на заетост в началото на кариерата предвижда по дълъг период за повишаване и по този начин затруднява повишаването в следващата степен на заплащане, представлява непряка дискриминация, основана на възраст,

б) при утвърдителен отговор на горния въпрос, следва ли да се тълкува в смисъл, че такава схема е пропорционална и необходима с оглед малкия професионален опит в началото на кариерата?

4. При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква б):

Трябва ли член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1 във връзка с член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО да се тълкува в смисъл, че е възможно, съответно оправдано да се продължи действието на старата, дискриминираща въз основа на възраст схема единствено от съображения в полза на работника, за да се защити от неблагоприятни условия на заплащане в резултат на новата, недискриминираща разпоредба (клауза за гарантиране на възнаграждението), от съображения за защита на придобитите права и на оправданите правни очаквания?

5. При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква б) и на въпрос 3, буква б):

а) може ли законодателят да предвиди задължение за съдействие (изискване за съдействие) на служителя и да постави преминаването в новата система на зачитане и повишаване в зависимост от изпълнението на това изискване?

б) може ли работник, който не оказва изискваното съдействие за ново определяне на референтната за повишаване в степен дата съгласно новата недискриминираща система за зачитане и повишаване и поради това съзнателно не се ползва от недискриминиращата разпоредба и остава доброволно в старата дискриминираща въз основа на възраст система на зачитане и пови-

шаване, да се позовава на дискриминация основана на възраст съгласно старата система или оставането в старата дискриминираща система единствено от съображение да може да предяви парични претенции, представлява злоупотреба с право?

6. При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква а) или на въпрос 1, буква б) и въпрос 2, буква б):

Изисква ли принципът на ефикасност по правото на Съюза съгласно член 47, параграф 1 от Хартата на основните права и съгласно член 19, параграф 1 ДЕС погасителната давност на произтичащи от правото на Съюза права да не започва да тече преди ясното тълкуване на правната уредба чрез обнародване на съответното решение на Съда на Европейския съюз?

7. При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква а) или на въпрос 1, буква б) и въпрос 2, буква б):

Изисква ли принципът на равностойност по правото на ЕС да се разшири предвидено в националното законодателство спиране на давностния срок за предявяване на права по новата система на зачитане и повишение (член 53а, параграф 5 от Bundesbahngesetz) по отношение на възстановяването на разликата в заплащането, която произтича от старата дискриминираща въз основа на възраст система?

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 24 юли 2013 г. — Art & Allposters International BV, друга страна в производството: Stichting Pictoright

(Дело C-419/13)

(2013/C 325/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Art & Allposters International BV

Отговорник: Stichting Pictoright

Преюдициални въпроси

1. Урежда ли член 4 от Директива 2001/29⁽¹⁾ отговора на въпроса дали притежаваното от титуляря на авторските права право на разпространение на репродукция на закриляно с авторски права произведение, което е било продадено и доставено в ЕИО от титуляря на правата или с негово съгласие, може бъде приложено, ако впоследствие формата на тази репродукция е била изменена и репродукцията отново е пусната в продажба в изменената си форма?
2. а) При положителен отговор на първия въпрос, в този случай обстоятелството, че е налице изменение по смисъла на първия въпрос, от значение ли е за отговора на въпроса дали се препятства или прекъсва изчерпването по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2001/29?
- б) При положителен отговор на буква а) от втория въпрос, какви критерии трябва да се зложат в този случай, за да може да се твърди, че е налице изменение на формата на репродукцията, което изменение не препятства или не прекъсва изчерпването по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2001/29?
- в) Тези критерии допускат ли съществуването на установения в нидерландското национално право критерий, според който не може да се твърди, че е налице изчерпване само поради обстоятелството, че препродавачното лице е изменило форма на репродукциите и ги е разпространило публично под тази форма (Решение на Hoge Raad от 19 януари 1979 г. по дело Poortvliet, NJ 1979/412)?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Преюдициално запитване, отправено от *Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture* (Италия) на 25 юли 2013 г. — Emmeci/Cotral

(Дело С-427/13)

(2013/С 325/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Страни в главното производство

Жалбоподател: Emmeci Srl

Ответник: Cotral SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 от Директива 2004/17/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че националният законодател не може да предвиди, че възлагащите органи могат да попречат на конкурентите да видят — на фазата на последното наддаване в електронен търг — мястото си в класирането и офертите на останалите икономически оператори, като отложат предоставянето на тази информация за края на търга?
- 2) Допускат ли член 56 от Директива 2004/17/ЕО и принципите на прозрачност и на равно третиране национални правни разпоредби или административни практики, като посочените в настоящото производство, които предвиждат петминутен „black-out“ на финалния етап от електронния търг, по време на който конкурентите не могат да видят мястото си в класирането?

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от *Landgericht Frankfurt am Main* (Германия) на 31 юли 2013 г. — *Vietnam Airlines Co. Ltd/Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss*

(Дело С-431/13)

(2013/С 325/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и въззивен жалбоподател: Vietnam Airlines Co. Ltd

Ищци в първоинстанционното производство и ответници във въззивното производство: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Преюдициални въпроси

1. Има ли пътникът право на обезщетение за голямо закъснение в пълен размер съгласно член 7 от Регламента за правата на пътниците при въздушен превоз⁽¹⁾ и тогава, когато преди това трето лице, което не се числи към пътниците, поради закъснението е извършило плащане в полза на пътника, или едно такова плащане следва да се приспадне?